

Statement

El projecte de creació sobre el qual treballo representa els símptomes i els compara amb fórmules físiques relatives a la fragilitat o la tenacitat d'un cos. Representada per processos plàstics mecànics o de resposta a estímuls químics. És un projecte creatiu i d'investigació amb obres realitzades amb diverses característiques de resistències físiques i graus de fragilitat, ductilitat, duresa i tenacitat. Algunes amb la capacitat de ser fragmentades per un colp, caiguda o agressió. Altres, dúctils com plastilina, argila o paper.

L'ús d'un material artesà tradicional, com el fang, i tècniques clàssiques, com l'estampació, en estar revestits amb imatges creades amb excessos d'informació i multireferencials, de conductes i estètiques culturals contemporànies, configura un treball mestís, amb informació de l'era digital en un format amb una lectura museística quasi arqueològica, juntament amb la captura d'imatges en vídeo i fotogràfiques, per a documentar les accions i com a mitjà de transmissió d'informació.

Com a creadora he de reflexionar teòricament sobre aquests canvis, analitzar els mitjans i encoratjar en la pràctica l'ús complementari del taller tradicional i les factories de nous processos com una oportunitat per a desenvolupar una nova pràctica i pensament estètic. Creant i compartint preguntes i respostes i reflexionant per a crear un lloc o no lloc- espai col·lectiu i personal.

Statement

El proyecto de creación sobre el que trabajo representa los síntomas y los compara con fórmulas físicas relativas a la fragilidad o la tenacidad de un cuerpo. Representada por procesos plásticos mecánicos o de respuesta a estímulos químicos. Es un proyecto creativo y de investigación con obras realizadas con diversas características de resistencias físicas y grados de fragilidad, ductilidad, dureza y tenacidad. Algunas con la capacidad de ser fragmentadas por un golpe, caída o agresión. Otras dúctiles como plastilina, arcilla o papel.

El uso de un material artesano tradicional, como el barro, y técnicas clásicas, como la estampación, al estar revestidos con imágenes creadas con excesos de información y multireferenciales, de conductas y estéticas culturales contemporáneas, conforma un trabajo mestizo, con información de la era digital en un formato con una lectura museística casi arqueológica, junto a la captura de imágenes en video y fotográficas, para documentar las acciones o como medio de transmisión de información.

Como creadora debo reflexionar teóricamente sobre estos cambios, analizar los medios y alentar en la práctica el uso complementario del taller tradicional y las factorías de nuevos procesos como una oportunidad para desarrollar una nueva práctica y pensamiento estético. Creando y compartiendo preguntas y respuestas y reflexionando para crear un lugar o no lugar- espacio colectivo y personal.



ATENCIÓN MUY FRÁGIL

2018

IMPRESIÓN DIGITAL SOBRE 8 PIEZAS DE
AZULEJOS ESMALTADOS DE 240 X 20 CM
PORCELANA DE 15 X 20 CM
VIDEO EN PANTALLA LOOP. 1'52"

Obra

Aquesta obra està composta per una peça de vídeo, les impressions sobre taulells ceràmics dels fotogrames del vídeo i una peça de porcellana serigrafiada. En el vídeo es mostra l'acció de destrucció d'unes porcellanes impreses. La importància del so, juntament amb l'inquietant silenci, de les fractures o cruixits, parla de fragilitats. En aquesta peça, el mesurament de la millora de la tenacitat d'un material representa un sentiment, una malaltia o un dolor. També il·lustra la tensió del trencament, les restes o residus després d'una baralla, una guerra, el paisatge de la ruïna i l'arquitectura caiguda. Un treball que parla sobre la identitat i la representació.

La peça física és tautològica, ens repeteix la informació del vídeo, però de manera estàtica i ofereix una altra lectura de la mateixa acció, ja que els fotogrames del vídeo s'imprimeixen, al seu torn, sobre un material ceràmic susceptible de caure i fragmentar-se. Al costat del vídeo i la impressions trobem la peça de porcellana (que es va salvar de les que es van crear) i ens mostra la seua pell real.

En aquest treball represente el cos i el compare amb fórmules físiques relatives a la fragilitat o la tenacitat, com la plasticitat o la resistència mecànica, i els use per a mapificar diferents símptomes i diagnòstics físics. M'interessa l'ambigüitat de l'ús brutalista de la representació en les peces per a parlar de la fragilitat.

Obra

Esta obra está compuesta por una pieza de vídeo, las impresiones sobre azulejos cerámicos de los fotogramas del video y una pieza de porcelana serigrafiada. En el video se muestra la acción de destrucción de unas porcelanas impresas. La importancia del sonido junto con el inquietante silencio, de las fracturas o crujidos, habla de fragilidades. En esta pieza la medición de la mejora de la tenacidad de un material representa un sentimiento, una enfermedad o un dolor. También ilustra la tensión de la rotura, los restos o residuos tras una pelea, una guerra, el paisaje de la ruina y la arquitectura caída. Un trabajo que habla sobre la identidad y la representación.

La pieza física es tautológica, nos repite la información del video, pero de manera estática y ofrece otra lectura de la misma acción ya que los fotogramas del video se imprimen a su vez sobre un material cerámico susceptible de caer y fragmentarse. Junto al video y la impresiones, encontramos la pieza de porcelana (que se salvó de las que se crearon) y nos muestra su piel real.

En este trabajo represento el cuerpo y lo comparo con fórmulas físicas relativas a la fragilidad o la tenacidad, como la plasticidad o la resistencia mecánica y los uso para mapear diferentes síntomas y diagnósticos físicos. Me interesa la ambigüedad del uso brutalista de la representación en las piezas para hablar de la fragilidad





